

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010652
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6925010652.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., C. XX. XX. XXXX D. Rimavskej Sobote, na neverejnom zasadnutí dňa 29. januára 2026, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1Nt/12/2025 zo dňa 01. decembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 1Nt/12/2025 zo dňa 01. decembra 2025 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 399 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 394 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného: A. B., C. XX. XX. XXXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice – Šaca, o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. RA- 2T 37/2023.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 01. 12. 2025 sťažnosť, ktorú doplnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 06. 01. 2026. V písomných dôvodoch sťažnosti v podstate uviedol, že nesúhlasí so závermi okresného súdu, nakoľko sú založené na nesprávnom vyhodnotení výpovedí svedkov a na nesprávnom právnom posúdení a mal za to, že okresný súd nedôvodne zamietol jeho návrh na povolenie obnovy vykonania a nedôvodne odmietol aj vykonanie výsluchu navrhnutého svedka E. D., ktorý je zaťom F. G., pričom obaja bývajú na rovnakej adrese. Navrhol, aby krajský súd doplnil dokazovanie výsluchom tohto svedka ku skutočnostiam, ktoré sú mu známe o predmetnej krádeži mobilného telefónu a o jeho vlastníkovi resp. predchádzajúcom vlastníkovi.

Dôvodil, že z výsluchov svedkov H. B., I. J. a C. B. podľa názoru odsúdeného vyšli najavo nové skutočnosti odôvodňujúce obnovu konania. Títo svedkovia síce neboli prítomní pri spáchaní skutku avšak, týmto svedkom sa odsúdený po spáchaní skutku priznal, že odcudzil mobilný telefón, pričom svedok H. B. na otázku odsúdeného uviedol, že ďalší svedok C. B. uviedol, že mu odsúdený o krádeži telefónu povedal a ukázal mu tento telefón a že telefón odcudzil v herni Luxor od Eugena Kárásza. Uviedol, že výpovede svedkov na verejnom zasadnutí potvrdzujú, že útok odsúdeného nesmeroval proti osobe vyššieho veku – K. L., a teda v tomto prípade odsúdený nevyužil jej vek, zdravotný stav ani zníženú obranyschopnosť osoby vyššieho veku, keďže jeho protiprávna činnosť bola fakticky realizovaná voči osobe, ktorá nemá status chránenej osoby t.j. proti F. G., ktorá v čase skutku nedosiahol vek 60 rokov, nebol osobou vyššieho veku. Tým pádom odpadá materiálny dôvod na aplikáciu prísnejšej trestnoprávnej kvalifikácie. Namietal, že právna kvalifikácia skutku podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. nie je správna, ale správne a zákonne mal byť skutok kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. bez použitia kvalifikačného znaku podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. Za tohto stavu podľa odsúdeného nemožno vylúčiť, že v prípade zohľadnenia týchto skutočností by skutok bol právne posúdený len v rámci základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže s nižšou trestnou sadzbou, čo by nevyhnutne viedlo aj k uloženiu miernejšieho trestu, primeraného skutočnej závažnosti činu pomerom odsúdeného.

Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil uznesenie napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a rozhodol tak, že povolí obnovu konania a zruší trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. RA-2T 37/2023 zo dňa 24. 04. 2023, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento trestný rozkaz obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej jeho zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/37/2023 zo dňa 24. apríla 2023, právoplatným dňa 24. 05. 2023 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov podmienčne s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súčasne ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. RA-2T/37/2023 zo dňa 18. 11. 2024, právoplatným dňa 11. 12. 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/102/2024 zo dňa 11. 12. 2024 súd vyslovil, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/37/2023 zo dňa 24. 04. 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 05. 2023 vo výmere 36 mesiacov vykoná, so zaradením odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 27. 05. 2025, následne doplneným dňa 17. 10. 2025 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania, o ktorom návrhu okresný súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods.1 písm. a) alebo b) Tr. por., na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci teoretického exkurzu krajský súd uvádza, že reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a

právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania. Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednanía a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nejedná.

V posudzovanom prípade okresný súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, sa dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por., odôvodnil.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd posudzovanej veci venoval náležitú pozornosť zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť záverov okresného súdu a k sťažnostným námietkam odsúdeného uviesť, že odsúdený skutočnosťami uvádzanými v tomto konaní sleduje prehodnotenie už ustáleného dôkazného stavu v jeho trestnej veci vo svoj prospech, čo je v intenciách jeho obhajoby prípustné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku.

Z návrhu odsúdeného je teda zrejme, že sa v podstate domáhal prehodnotenia dôkazov, ktoré boli v pôvodnom konaní riadne vykonané a vyhodnotené tak individuálne, ako aj v ich súhrne. Aj na ich základe bolo potom jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa odsúdený predmetnej trestnej činnosti dopustil. V tomto smere krajský súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený návrh na obnovu konania v podstate odôvodnil skutočnosťami procesného charakteru, a to, že nemal k dispozícii tlmočníka, obhajcu, nemal možnosť nahliadnuť do spisu, radiť sa s obhajcom, nedoručením rozhodnutím, pritom navyše navrhol vypočuť svedkov H. B., I. J., C. B. a D. D.. Krajský súd v zhode s úsudkom prvostupňového súdu akcentuje, že všetky skutočnosti týkajúce sa procesného charakteru vznikli už v základnom konaní, ktoré sú vyvrátené obsahom predloženého spisového materiálu, a ako správne uzavrel okresný súd nie sú pravdivé, pritom sa nejedná o nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Taktiež vypočutím navrhovaných svedkov H. B., I. J. a C. B. si prvostupňový súd vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, keďže títo svedkovia nikdy neboli priamymi svedkami predmetného skutku, jednalo sa len o sprostredkované informácie od odsúdeného, ktoré sa dozvedeli priamo od odsúdeného po skutku. Napokon prvostupňový súd správne odmietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom E. D., keďže by sa taktiež jednalo len o prezentáciu sprostredkovaných informácií od odsúdeného. Súhrne teda možno uzavrieť, že v posudzovanej veci neboli zistené také nové skutočnosti, ktoré by boli súdu skôr neznáme, resp. ktoré by boli svojím obsahom tak zásadné, že by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôvodmi súdu skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine a treste.

V posudzovanom prípade, keď trestné stíhanie odsúdeného bolo právoplatne skončené vydaním trestného rozkazu, t.j. bez rozvinutia súdneho konania do hlavného pojednávania a procesu dokazovania, tak možno odsúdeným uvádzané skutočnosti konfrontovať len s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní. Trestné konanie odsúdeného vzhľadom na výsledky dokazovania v spojení so skutočnosťou, že trestná činnosť odsúdeného bola v pôvodnom konaní dostatočne preukázaná, skončilo vydaním právoplatného trestného rozkazu, ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou. Odsúdený nevyužil dobrodenie súdu, keďže počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený, následkom čoho bolo, že podmienené odložený trest v posudzovanej veci mu bol nariadený. Krajský súd v zhode s úsudkom prvostupňového súdu teda dospel k záveru, že odsúdeným navrhnuté

dôkazy nie sú takej dôkaznej sily, aby v spojení s dôkazmi už skôr vykonanými, vzhľadom na ich komplexnosť, rozsah, silu, a z toho vyplývajúcu celkovú dôkaznú hodnotu, mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a treste, resp. ktoré by mohli viesť k inému meritórnemu rozhodnutiu.

V neposlednom rade je potrebné uviesť aj to, že pokiaľ odsúdený nebol spokojný s výsledkami dokazovania v pôvodnom trestnom konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/37/2023, bolo jeho právom uplatniť proti trestnému rozkazu opravný prostriedok - odpor, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, preto uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť.

Vo vzťahu k ostatným námietkam sťažovateľa krajský súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej je súčasťou práva na spravodlivý proces aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. To však neznamená, že na každý argument odsúdeného je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Právo na spravodlivý proces nevyžaduje, aby súd vo svojom rozhodnutí reagoval na všetky argumenty prednesené v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na také, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (sťažnosť č. 18390/91, rozsudok ESLP z 9. decembra 1994 vo veci Ruiz Torija proti Španielskemu kráľovstvu).

Odsúdený vo svojom návrhu teda neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodnili iné rozhodnutie v zmysle ust. § 394 ods.1 Tr. por. Skutočnosti uvádzané odsúdeným nie sú takého charakteru, aby boli splnené zákonné požiadavky vyžadované ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. V danom prípade teda aj senát krajského súdu dospel k rovnakému záveru, ako bol ustálený okresným súdom.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neopochybuje nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu SR právo na spravodlivý proces neznamená, aby súd rozhodoval v súlade s predstavami, požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania. Z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie návrhu, teda neúspech odsúdeného s jeho predloženou požiadavkou súdu nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Je v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykonávať a hodnotiť dôkazy.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.